

ים, כסף וקבוצות אגרוף

איכפת לי, אמרתי לך סע או תיסע, אני כבר אסדר לו מכונית אחרת — ותביא את אשתו של אמין זאדה. בעלה כבר דיבר אתה. היא מוכנה להצביע. ואת, בלומה, הד רכת אותה? אמרת לה מה לעשות?
בלומה, עסקנית בלונדית מתבגרת, הגידה בראשה לחיוב. "אל תדאג, לימדתי אותה". בידה התזיקה תינוק בן כמה חודשים. לא שלה. של מרוארי קצב, האשה שאמרו לה מה בדיוק עליה לעשות עם הפתק שנתנו לה, לכשתיכנס לאולם הקלפי. מרוארי, 41, נטלה את המעטפה, התבודדה מאחורי הפרגוד של תא המצביעים, יצאה כעבור שניות אחדות, הטילה את המעטפה לקלפי. כשנת בקשה לחתום, התנצלה בחיוך גבוך: "לא יודעת לקרוא. לא יודעת לכתוב." החתימו אותה בהטבעת בזהב.

שפיק גם נתן הוראות לשני הסדרנים "הניטרליים", שעמדו בפתח הצריף. "מה אני רואה את שני ה — — האלה מסתובבים כאן?" שאל בערבית עיראקית. כחנתו היתה לשני קיבוצאים, שהוועקו למ קום עלידי פעילי מפ"ם ואשר לא "מ" התנוססה על דש חולצת-השבת שלהם. הם לא הבינו מלה מן הגנאמר אודותם. שפיק המשיך: "אני — — את אחותו של כל מי שיתן להם לעמוד כאן. איזה סדרנים אתם? רסקו להם את העצמות וסלקו אותם! אני לא רוצה שאיש יעמוד כאן מלבד הגנשים שלנו!"

ליד הצריף נעצר סנדר, מקושט מ"מים. אליהו סלטון (41), עובד עירית פתח-תקרה ומזכיר סניף מפ"ם במקום, ירד ממנו. ניגש אליו כרים דעבול, איש-אגרוף בעל עבר פלילי, אשר ביום זה שירת את מפא"י ב"כר. "אתמול העלבת אותי!" הטיח בפני סל' טון והנחית תוך כדי דיבור סטירה מצלצלת על לחיו של העסקן. סלטון בלע את העל' בון, מיהר להתלונן במשרתת פתח-תקרה.

★ ★ ★ הצבעה לעיני העסקנים

צת פעולת ההסכמה ניהלה מפא"י עד לשניה האחרונה, כשהמצביע עמד ברגל אחת על מיפתן הצריף. "אני מבטיח לך שיהיה בסדר! תקבלי כל מה שאת צרי כה", נשבע אחד התועמלנים לעקרת-בית. "כל השנים אני מתרוצצת בסוכנות, ולא נותנים לי כלום", השיבה זו בספקנות. "הפעם יהיה בסדר. תראי אם לא יהיה בסדר. תצביעי אי עכשיו ותראי. אם לא תקבלי, אז יש עוד בחירות בעוד חצי שנה. תעשי אתנו את החשבון."

אל בין חבורת העסקנים התפרץ בריצה גבר צנום. "טו! טו!" קראו האנשים. מאיר טו, 29, נופף בשמחה את פנקס-החבר האדום. "סידרתי, סידרתי!" קרא בהתרגשות. "הוא בחור טוב, ידעתי שהוא יעשה את הכל", שיבחו אחד העסקנים. טו הביט סביבו, הבחין בדמות המרכיזית שבכל החבורה — סגן ראש העיר ישראל פיינברג, האחראי העליון לבחירות בעמישב מטעם מפא"י. הוא ניגש אל פיינברג, נטל את ידו, התי כופף ונישק אותה בהנעה נרגשת. אחר נופף פתק א' באחור והסתער בקריאות קרב על הקלפי: "אלף! אלף! אלף! אלף! אלף! אלף! אלף!"

טו נטל מעטפה, ומבלי להתבודד בתא או להסתתר בכל צורה שהיא, הכניס את הפתק

המוכר יצחק עזרא, עסקן אחדות-העבודה במעברת עמישב, מראה את שפתו התחוננה, אשר שוסעה עלידי "הכח אגרוף של אחד מבריוני מפא"י במקום. עזרא עמד ליד הקלפי כדי לנודא "אנשי מפא"י לא יפריעו לבחורים, הותקף עלידם, כאשר טען כי הסדרנים המפא"יים הוציאו סתא ההצבעה את כל פתקי הבחירות של שאר המפלגות.

לעיני המזכיר מאיר טו, 29, תושב מעברת עמישב, שצולם בעצם ביצוע עבירה חמורה ביותר על תקנון הבחירות: הוא נראה מכליל את פתק א' לתוך המעטפה לעיני כל חברי ועדת הקלפי, כשעסקן מפא"י טופח על שכמו והמזכיר עומד בפתח.

הצביע על סימן מקרי שהיה על פתקי-הבחור שהוכנס בו: "אני אהיה שם כשיספרו את הקולות. אם לא אראה את הפתק שלך — אין לך מה לבוא לעבודה יותר!" בכבישים הסלולים-לחפאת של העיירה התרוצצו ככוניות בלי הרף הלך ושוב. הצורך במכוניות היה כל כך גדול, שעסקני מפא"י במקום לא הקפידו במיוחד על שייכותו. רכב הסתדרותי וסוכנותי, המרוכז במספרים גדולים בקרית-גת, שהיא המרכז המינהלי של כל החבל, הוביל לקלפיות בוח' רים בשם מפא"י. אפילו סנדר ממשלתי של מינהל ההסברה גוייס למיפעל הגדול.

★ ★ ★ פגישה במחתרת

רעיופות החלה נותנת את אותותיה על פניו של מיכאל חדשוני. עוזריו שיפ' שפו מזו פעם את אצבעות ידיהם המכווצות מעייפות. חדשוני העיף בהם מבט התראה והשיב אל תוך השפופרת. "כן, כן, אני שומע אותך. מה התוצאות באשדודיים? ..."

אשדודיים — עיר עולים חדשה ומבהיקה, על חולות היס מדרום למגדל אשקלון. קרוב ל-5000 תושבים; כאלף בעלי זכות-בחירה. השעה היתה שעת לילה מוקדמת. ליד שלוש הקלפיות בעיר הצטופפו הבוחרים. מוניות וג'יפים סרקו את הרחובות וסימטות החול, כדי להוביל אנשים נוספים לקלפי. בחור קטן, בבית דרמשפחתי, ישבו עשרה אנשים. צעיר שחרחר ונמרץ דיבר. היה זה מזכיר סניף אחדות-העבודה במקום. לפתע הפסיקו מישדו: "אני חושב שמישהו מאוין בחוק". מיד יצאו שני צעירים לש- מור על הדלת ועל התלון. "יש להם אנשים בכל מקום", רטן אחד הנוכחים. המזכיר התחיל מחדש. "הזמנתי אתכם — יציגי מפ"ם והדתיים — מפני שיש לי ידיעות מאד חשובות. יש לנו יסוד להניח שאנשי מפא"י ינסו להתחיל את תיבת הקל- פי, בשעה שיעבירו אותה לבנין המועצה לספירת הקולות."

השתררה דממה מתוחה. "זה כבר קרה בבחירות הקודמות", המשיך המזכיר. "בח' צור ב' כשהתחילו לספור את הקולות, מצ' או פתאום שכל הפתקים הם של א'. החב' רים שלנו התחילו ללחץ על אחד מנציגי מפא"י, והוא התחיל לגמגם. ועדת הערעורים פסלה את הקלפי. למחרת יצאו לטשח ומצ' או את הקלפי המקורית וזרקה ליד הכביש, בין חצור לצפת."

"מה אתה מציע?" שאל נציג הדתיים, גבר חסון חובשי-כפה. "שיערכו את הספירה במקום. נתגד להעי' ברת הקלפי לבנין המועצה. הם ינצלו את החושך בחוקי בני לעשות מונקי-בינוס". החל ויכוח. "אני חושב שהכי-טוב לדרוש להעביר את הקלפי בגיפי שלכם", סיכם הדתי. "אנחנו נארגן משמר משלנו, שיעמוד משני הצדדים, בין הבית לבין המכוניות, ולא יתן לאיש להתקרב. נדאג שלא יוכלו לע' שות שום מהומה. נצלנה להחלפה."

"בינתיים", תבע מזכיר אחדות-העבודה, "נחזור כל אחד למקומו. אבל חברה — נעמוד על המשמר. הם מסוגלים לכלול"

המוכן אל תוך המעטפה, לעיני כולם — ובעיקר לעיני העסקנים בפתח הצריף. את המעטפה שילשל לחיבה. מישהו טפח לו על הגב, בצאתו: "אתה בסדר, טו."

★ ★ ★ קטפה עם שחר

רהמוכר בחדר 304, בבנין הועד הפועל, גוברת מדי רגע. מפעם לפעם נכנס אחד הגדולים, לדעת מה נשמע. מער' כות העתונים רוצות לדעת מה התוצאות האחרונות. ההודעות זורמות הלאה. "כן, אני שומע. בסדר, בית-שמש ..."

בית-שמש, עירית עולים ליד הרטוב, מעל להצטלבות הכביש המוביל לבית-גוברין. כעשרת אלפים תושבים, 2050 בעלי זכות- בחירה.

חושך מוחלט כיסה את פני הישוב ההררי. קבוצה קטנה שנסעה בגיפי נעצרה ליד לוח מודעות. שני אנשים קיצו החוצה, החלו מדביקים מודעות צבעוניות מ'. הם נכנסו למכונית, המשיכו עד ללוח-המודעות הקרוב. לפתע נשמעה שריקה. מן החשיכה הגיחו דמויות. "לא ניתן לכם להדביק!" קראו אלה. "רק למפא"י מותר לכסות את הפלך' טים שלנו במודעות שלה?" התרעמו המד' ביקים. הקולות התרוממו, האוירה התחממה, פרצה קטטתיים בין פול סאלם (מפא"י) לבין אבוטבול לוי (מפ"ם). אך מיד התערבו חבריהם והפרידו ביניהם.

ראשון המצביעים בקלפי מספר 4 בבית- שמש היה מרדכי בר-עם, רכז ועדת-הבח' בות של ההסתדרות ומועמד מפא"י למועצת הפועלים במקום. יושב-ראש ועדת-הקלפי, איש מפא"י עזרא לוי, היה ממונה על ניקוב הפנקס, כאות כי בעל הפנקס כבר הצביע. בתום ההצבעה חייב המצביע לחתום על גליון המצביעים. האחראית לחלק זה של פעולת הביקורת: נציגת מפא"י יהודית מז'

★ ★ ★ במסדר ממשלתי

רמתחית בחדר 304 גברה והלכה. מומחים ישבו וחישבו את האחוזים שכל מפלגה קיבלה. מישהו ניסה להסיק מסקנות מן התוצאות הראשונות, לגבי התוצאות הסופיות בכל הארץ. בפעם ה-100 הרים חדשוני את השפופרת. "מאיפה? התוצאות מקרית-גת? ..."

קריית-גת — עיר עולים במרכז חבל לכיש, כ-8000 תושבים, 2100 בעלי זכות- בחירה.

פועלי-הדחק, שהם מחצית מפרנסי העיר, הגיעו כבכל יום למקומות-הריכוז שלהם. אלא שהפעם הונהג שינוי לגבי הימים הרגי' לים: מנהלי-עבודה או ראשי-קבוצות אספו מהם את פנקסי-החבר שלהם. "נלך במרוכז להצביע", אמרו להם. כאשר קיבלו את הפנקסים, היה מצוי בכל אחד פתק א'. הסביר אחד ממנהלי-העבודה, בהגיין בר' זל: "כאן עובדים רק בכסף של הממשלה וסולל-בינה. יצביעו הרבה בשביל מספא"י — תהיה הרבה עבודה של הממשלה, וסוללי בונה יבנה מסעלים חדשים. לא יצביעו א' — ילך הכסף למקומות אחרים שיועדים להעריך אותה" הוא עבר בין אנשי קבוצתו,

לפני שלושה חדשים, כאשר הוכנה לכבודו הצגת-ראשה עלידי פעילי מפלגתו במקום. פולחן-האישיות של בגי' היה מרכז תעמולת-הבחירות בישובים רבים, בהם אין תושבי המקום מסוגלים עדיין לקלוט רעיונות מסובכים על כל עסקי המפלגות בארץ.